

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿ
(National Development Council)

ಭಾರತವು ಒಕ್ಕೂಟ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೂ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ನಡುವೆ ಸಹಕಾರವು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳವನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂಡಳಿಯು ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಯೋಜನಾಆಯೋಗದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಳಿಯ ಸಚಿವ ಹಾಜರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಆಹಾರ, ಗೃಹ, ಹಣಕಾಸು ಹಾಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಸದಸ್ಯರು. ಯಾವದೇ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಚಿವ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ರಿಜವಾಂಕಿನ ಗೌರನರ್ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ಸಚಿವ ಆವ್ಯಾಸಿಸಿದ್ದಂತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಎನ್. ಡಿ. ಸಿ. ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 50 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಳಿಯು ಒಂದು ಸಾಫಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸಾಫಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಉಪ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ 9 ರಾಜ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಇತರ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ : 1960 ರಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೇ ಈ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮಂಡಳಿಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿಗೆ ಕರೆಯಲಾಗುವದು. ಆದರೆ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳುಂಟು. 1960 ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಸಭೆ 16 ಸಾರಿ ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಯ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಂದಿಗೆ ಸಭೆಯ ವಿಷಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಸಚಿವಾಲಯ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಭೆ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದು. ಯಾವದೇ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿ ಮತಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಂಡಳಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದರೆ,

1. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೋಜನಾಆಯೋಗ ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವದು ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವದು.
2. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತೊಡರುಕಾಲು ಹಾಕುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ.
3. ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು.
4. ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆಗತ್ಯ ಶಿಫಾರಸ್ನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಳಿಯು ಕೇಂದ್ರ, ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೊಂದು ಮುಕ್ತಪಾದ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಂಡಳಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು “ಸುಪರ್ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನ ನಿರ್ದಾರಗಳಿಗಿಂತ ವಿಗಿಲಾಗಿವೆ ಎಂದು ಟೈಕಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಳಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯಾಗಿದೆ.

ಎನ್ನಬಹುದು. ಎಚ್. ಎಂ. ಪಟೇಲ ನಿವೃತ್ತ ಅಯ್ಯಾ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಧೋರಣಾ ರಚನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಧೋರಣೆಗಳಿಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆ ಹೋರತು ಉಪದೇಶಗಳಿಂದು ಅಲ್ಲ ಖಿಸ್ತರ ಎ. ಪಿ. ಜೀನಾ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಟ್‌ಪಿಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಕ್ಷಾಬಿನೆಟ್‌ಗಳ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ ಎಂದು ಟೀಕೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾ : 1956 ರಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಗುರಿಯನ್ನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೂಡ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡದೇ ಒಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆಲೇ ಏರಿಸಲಾಯಿತು. ಜೀನಾ ಅವರ ಅಭಿಪೂರ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯೀಯ ಪ್ರಕಾರ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮಧಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾಯ್ದಬದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕೇಂದ್ರ ಕ್ಷಾಬಿನೆಟ್‌ನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂಧನ ಕಾರಿಯಾಗಿರಬಾರದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿ, ಮಂಡಳಿಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.